

období § 9, první odstavec, nesp. ř.; v exekučním řízení jediné přípustné opravné prostředky jsou vypočteny v § 65 ex. ř. Jest tudíž v exekučním řízení proti usnesení přípustným jen opravný prostředek rekursu. Rekursní soud nebyl proto oprávněn o podání vymáhajícího věřitele M-a jednati jako o rozkladu, zrušiti pravoplatné již rozvrhové usnesení a naříditi nový rozvrhový rok.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele M-a.

#### D ů v o d y:

Rekursní soud dovodil případně a stačí v tom směru poukázati na důvody napadeného usnesení, že první soud, seznav dodatečně, po případě z podání dovolací rekurentky ze dne 20. července 1928, že nebyli k rozvrhovému roku předvoláni všichni věřitelé, kteří podle ustanovení § 285 ex. ř. k němu předvolání býti měli, nebyl proto sám oprávněn rozvrhové usnesení, jež vydal, zrušiti, pokud se týče odvolati, nýbrž, že se tak mohlo státi jen na rekurs soudem rekursním (§§ 514, 522 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Že rozklad v exekučním řízení nemá místa a že již z toho důvodu, nehledíc ani k tomu, že z rozvrhového usnesení nabyly práv třetí osoby, nebyl první soud oprávněn zrušiti své rozvrhové usnesení na podání vymáhající věřitelky, v němž uplatňovala, že k rozvrhovému roku nebyla předvolána, a žádala nový rozpočetní rok, i kdyby se podání pokládalo za rozklad, dovodil rovněž rekursní soud správně a opačný názor dovolací rekurentky nemá v zákoně opory (§ 514 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Zrušil tedy rekursní soud usnesení prvního soudu, jímž bylo rozvrhové usnesení odvoláno, správně zrušeno a na základě toho další opatření učiněna, právem a dovolací rekurs do tohoto usnesení není opodstatněn. S důvody napadeného usnesení nelze jen potud souhlasiti, pokud se v nich bez omezení uvádí, že rozvrhové usnesení prvního soudu vešlo v moc práva. Proti účastníkům, kterým bylo usnesení po rozumu §§ 286, 229 ex. ř. doručiti, avšak doručeno nebylo, rozvrhové usnesení v právní moc nevešlo, a tito účastníci mají možnost, pokud se týče právo, rozvrhové usnesení rekusem napadnouti a je po případě zvrátiti.

#### Čís. 8609.

**Ručení podle § 1346 obč. zák. může se uskutečniti jen smlouvou mezi rukojmím a věřitelem toho, za koho bylo převzato ručení. Pouhý podpis na směnce nemá významu záručního prohlášení podle § 1346 obč. zák., i když jde o blankosměnku odevzdanou věřiteli za účelem krytí.**

(Rozh. ze dne 10. ledna 1929, Rv I 682/28.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaném zaplacení 26.330 Kč z důvodu rukojemství, ježto žalovaný podepsal směnku jako girant. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolatelka přiznává, že její směnečněprávní nároky proti žalovanému jako

žirantu (ručiteli) jsou již promlčeny. Dovojuje však, že žalovaný, podepsav krycí směnku na 20.000 Kč jako žirant, ručí jí jako rukojmí civilněprávně. Strana žalující, jež je obchodní společností, přijala prý rukojemství žalovaného za zápůjčku poskytnutou Janu D-ovi, toto přijetí rukojemského závazku je prý na její straně obchodem ve smyslu čl. 273 a 274 obch. zák. Podle čl. 277 obch. zák. platí tu prý ohledně rukojemského závazku žalovaného předpis čl. 317 obch. zák., podle něhož při obchodech není platnost smluv podmíněna písemností ani jinými formálnostmi, kterýžto předpis nebyl (pro obor práva obchodního) změněn ani dotčen novelisovaným § 1346 obč. zák. Ze svědecké výpovědi Josefa J-a prý vyplývá, že se žalovaný zaručil za dluh Jana D-a do 20.000 Kč, a měl prý tedy býti odsouzen, když ne k zaplacení podle žaloby, alespoň k zaplacení 20.000 Kč s příslušenstvím. K vývodům těm nelze však přisvědčiti. Svědeckou výpověď Josefa J-a je jen prokázáno, že žalovaný Heřman G. podepsal směnku D-ovu jako girant, jako ručitel; tím vzešel jeho směnečněprávní závazek podle čl. 81 sm. ř. Že se žalovaný kromě toho ještě jinak zaručil za dluh D-ův, nebylo prokázáno. Převzetí směnečně právního ručení není však zároveň převzetím obecnoprávního rukojemství; směnečný ručitel není zároveň rukojmím podle zákona občanského neb obchodního. Ručení směnečné, třebaže v jiných směrech přísnější, jest obmezeno na dobu mnohem kratší, než rukojemství za obyčejný dluh. Kdo chce se zaručiti za cizí dluh, může míti zvláštní zájem, by byl vázán jen po určitou krátkou dobu, a nelze proto z toho, že se zaručil směnečně, usuzovati, že se chtěl zavázati také civilněprávně. Kdo se zaručil jako rukojmí jen na určitý čas, nebo na kratší dobu zákonem určenou, ručí jen po tuto dobu (§ 1363 obč. zák.). Závazek rukojemský nelze v žádném směru vykládati extensivně (§ 1353 obč. zák.). Předpisy tyto platí podpůrně i pro obor práva obchodního (čl. 1 obch. zák.). Nelze proto proti směnečnému ručiteli, jehož směnečný závazek zanikl promlčením podle čl. 78 sm. ř., uplatňovati nároky jako proti ručiteli podle předpisů zákona občanského neb obchodního. To plyne zřejmě zejména z ustanovení čl. 83 sm. ř., jenž při promlčení směnečněprávních závazků připouští civilněprávní žalobu jen proti vydateli nebo přijateli a i to jen tehda a jen potud, pokud by byli na škodu majitele směnky hmotně obohaceni. Uznal-li tedy první soud, že rukojemský závazek žalovaného Heřmana G-a zanikl promlčením, nelze v tom shledati nesprávné právní posouzení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

### D ů v o d y:

Dovolatel ani v odvolání ani v dovolání neuplatňuje směnečný rukojemský závazek žalovaného Heřmana G-a, nýbrž snaží se vyvoditi z povahy směnky jako krycí směnky, že žalovaný, podepsav tuto směnku, vzal na se rukojemský závazek obecnoprávní. K tomuto právnímu názoru nelze přisvědčiti. Ručení podle § 1346 obč. zák. může se skuteč-

niti jen smlouvou mezi rukojmím a věřitelem toho, za koho bylo ručení převzato. Takovéto záruční ujednání mezi žalujícím společenstvem a žalovaným Heřmanem G-em nebylo prokázáno. Pouhý podpis na směnce, nebylo-li vedle toho zvláštní úmluvy o převzetí obecnoprávního rukojemství, může založiti zase jen rukojemství směnečné a nelze mu přiřkládati význam záručního prohlášení ve smyslu § 1346 obč. zák., ať již účel směnky byl jakýkoliv, tedy i když směnka byla směnkou krycí, neboť podpisem směnky přejímá podepsavší jen závazek ze směnky, jehož rozsah a trvání řídí se předpisy směnečného řádu. Jest to závazek abstraktní, jenž sleduje osud směnky a s obecnoprávním rukojemstvím, pokud i toto nebylo zvláště ujednáno, nemá nic společného. Jde o závazky podstatně různého druhu, takže z podpisu směnky nelze ještě dovozovati, že rukojmí chtěl podstoupiti také závazek obecnoprávní. Jest lhostejno, že se za účelem krytí odevzdává věřiteli obvykle nevyplněný, ale dlužníkem, pokud se týče rukojmím podepsaný blanket. Tím nevychází ještě žádný závazek, ani směnečný, neboť není tu ještě směnky, ani obecnoprávní, poněvadž podepsavší, není-li jiné úmluvy, zamýšlejí ručiti právě jen směnečně, vydávajíce věřiteli směnečný blanket, aby jej podle jeho účelu vyplnil a tím směnku uvedl v život. Naprosto nelze tedy z pouhé okolnosti, že byl odevzdán nevyplněný směnečný blanket věřiteli, dovozovati obecnoprávní závazek podepsavších, jak se mylně domnívá dovolatel.

### Čís. 8610.

**Zásah do práv majitele firmy jejím neoprávněným užíváním třetí osobou předpokládá její použití ve věrném znění, tak, jak jest protokolována.**

(Rozh. ze dne 10. ledna 1929, Rv I 711/28.)

Žalující firma »Fr. Očenášek a spol.« domáhala se proti žalovanému Františku Očenáškovu, by bylo uznáno právem, že žalovaný František Očenášek zneužil firmy žalující strany tím, že používal vzorníku a obchodních oznámení, opatřených firmou žalující strany »Fr. Očenášek a spol., umělecký závod rytecký a strojírna« s přeškrtnutým slovem »a spol.« a číslem popisným sídla společnosti s přitisknutou adresou vlastního závodu, a že jest povinen dalšího zneužívání firmy se zdržeti, a zaplatiti žalující straně náhradou škody 10.000 Kč. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvody: Nárok na ochranu podle čl. 27 obch. zák. předpokládá užívání firmy neoprávněné. Musí tu tedy býti používání firmy. Používání jest pojímati v nejširším slova smyslu a nelze je zajisté omezovati jen na případy firemního značení, na druhé straně jest však trvati na tom, by tu bylo konání, které kupcem bývá předsevzato z důvodu, že kupec užívá určitého kupeckého jména. Rezeslání oznámky, formy a obsahu oznámky, jak ji žalující strana před-